

λιντσάρω

λιντσάρω, ρ. [από το όν. του αμερικανού δικαστή Ch. Lynch που διατύπωσε το νόμο της επιτόπου θανάτωσης-εκτέλεσης εγκληματία από τον όχλο χωρίς δίκη ή κατ' άλλους, από το όν. της πόλης Lynchberg], αυτοδικώ μαζί με άλλους εναντίον κάποιου, που μπορεί να έχει αθωωθεί από το δικαστήριο, αλλά όχι και από την κοινή γνώμη και, κατ' επέκταση, δέρνω κάποιον άγρια: «ο κόσμος όρμησε να λιντσάρει το δολοφόνο || αν ξαναπειράξεις την κόρη μου, να ξέρεις πως θα σε λιντσάρω».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας